

Forfatter: Kielland, Aleksandar Lange

Titel: BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Kielland, Aleksandar Lange (1884-01-25)

Citation: Kielland, Aleksandar Lange: "BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Kielland, Aleksandar Lange (1884-01-25)", i *Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)*, FR. Bagges Kgl. Hof-Bogtrykkeri, s. 455. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001652518-000-shoot-L0016525180000289.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Stokke pr. Stavanger
den 25de Januar 1884.

Kjære Hr. Justitsraad!

Jeg har modtaget og erkjendt Deres Opgjør for 1883; det var et magert Aar — kun en Bog og ingen nye Oplag. Og alligevel maa jeg bede Dem fortsætte med Deres liberale Forskud, som nu næsten udgjøre min hele Indtægt, idet Skibene og vore faste Eiendomme kun give et sparsomt Udbytte i disse daarlige Tider. Stundom er jeg helt beklemt over min Økonomi; men jeg trøster mig da med — og jeg er temmelig let at trøste i den Vei! — at engang faar jeg dog lidt Arv, og naar jeg er flittig bør jeg kunne fortjene henimod 10,000 Kr. om Aaret, iaar er det bare 7. Nu kan jeg da ialfald glæde Dem med, at jeg er begyndt paa den nye Bog. Det er en Fortsættelse af »Gift«, og den skal hedde »Fortuna«. Jeg maa være færdig før Sommeren; og saa mente jeg til Jul at udgive en harmløs Bog om Jæderen, smaa Naturskildringer, Jagthistorier etc. helst med Tegninger. Der bor paa Jæderen en dygtig Kunstner Ulfsteen, ham kunde jeg kanske bruge. Men det er jo langt frem; lad mig nu først faa Fortuna færdig.

À propos! — jeg var forleden Uge i Kristiania, forat tale med min Onkel Jacob Lange, som er Rigsrettens Præsident, — samt med de andre Førere for venstre (min Gud! hvor de Folk ere vigtige!) om en aarlig Erstatning for mit Tab ved Oversættelser, og da kom en Dag Boghandler Aschehoug til mig i Hotellet; jeg havde Bronchit og var saa hæs, at jeg næsten ikke kunde faa Lyd frem. Han havde hørt, at jeg havde forladt Gyldendal og var gaaet til Riemenschneider! og da nu Riemenschneider var gaaet overende, saa kom han s. 456— Aschehoug —, forat tilbyde mig sit Forlag. Lykkeligvis huskede jeg, at De havde vist mig hans Ordre for Gift: »60 Exemplarer, hvis Bogen ikke giver noget Anstød« — og saa kan De vel tro, han fik baade læst og paaskrevet — saa hæs som jeg var. Min Broder Tycho var tilstede og morede sig kosteligt; derimod saa Hr. Aschehoug ikke ud til at more sig. — Mit Ærinde hos de store Storthingsløver fik jeg kun halvt røgtet paa Grund af den samme voldsomme Forkjølelse, som jeg forresten slæber paa endnu; men saa langt kom jeg dog, at Onkel lovede at fremsætte Forslaget, naar jeg vilde sende Ansøgning til ham; jeg vil nu prøve det, der er ingen anden Hindring end mit religiøse Standpunkt, men det har ogsaa meget at sige herhjemme; jeg kan opnaa 1600 à 2000 Kroner aarlig, hvilket jeg trænger til.

Endnu et Ord Økonomi: bliv ikke altfor utaalmodig over, at jeg idag har tilladt mig at anvise paa Dem to Regninger.

Den literære Borgerkrig i Danmark interesserer mig fremdeles. Jeg forstaar nu, at Brandes-ernes Isolering maatte komme; de ere for magtglade; men intet kan i mine Øine undskylde Drachmanns Brud med de Ideer, for hvilke han har skraalet høiest af alle. Men jeg vil ikke tænke mere derpaa, men passe mig selv. Jeg har sagt Drachmann min Mening og venter hans Hevn; jeg trækker mig tilbage og frasiger mig alt Samarbejde med Danske — det vil da sige med Undtagelse af den Gyldendalske Boghandel.

Vore hjerteligste Hilsener til Dem og alle Deres.

Deres hengivne
Alexander L. Kielland.